

בית משפט לתביעות קטנות באשדוד

ת"ק 28116-09-21 רוזנוביץ נ' משרד הבריאות/המשרד הראשי

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת רוני סלע

ניב רוזנוביץ

התובע

נגד

מדינת ישראל - משרד הבריאות

הנתבעת

פסק דין

1 זוהי תביעה כספית על סך של 10,000 ₪, בגין פרסום שפרסמה הנתבעת באתר משרד
2 הבריאות ובהודעה שהופצה, שלטענת התובע פגע בפרטיותו ובסודיותו הרפואית.
3

עיקר טענות הצדדים

4
5
6 2. לטענת התובע, ביום 26.7.21 נחקר חקירה אפידמיולוגית, שבמסגרתה דיווח כי עבד כדיגיני
7 (תקליטן) במסעדה בעיר אשקלון. במסגרת דיווח שפרסמה הנתבעת באתר משרד
8 הבריאות, צוין כי במסעדה בה עבד שהה מאומת לוירוס הקורונה שעבד כדיגיני. מאחר
9 ובמסעדה עבד רק תקליטן אחד, ובציון העובדה כי המדובר ב"דיגיני", היה ניתן לזהותו
10 באופן אישי, ובכך נפגעה זכותו לפרטיות ולסודיות רפואית.
11

12 3. לטענת הנתבעת, על התביעה להיות מסולקת על הסף בשל חוסר סמכות עניינית נוכח
13 התקיפה העקיפה של אופן פעולתה של הנתבעת בדבר יידוע הציבור, ויש למצות את
14 ההליכים בבית משפט לעניינים מנהליים. כן טענה הנתבעת כי התביעה אינה מגלה עילת
15 תביעה ברורה. לגופו של עניין, טענה הנתבעת כי התובע לא פירט את מקור חבותה בכתב
16 תביעתו, ולא צירף את הפרסום ממנו הוא טוען כי נפגע. הנתבעת טענה כי היא פועלת מכוח
17 פקודת בריאות העם, 1940 (להלן: "הפקודה"), וכחלק מתפקידה היא מפרסמת התראות
18 לציבור למשך זמן קצוב בדבר אתרי חשיפה לחולה קורונה, על מנת לשמור על בריאות
19 הציבור ולצמצם את ההתפשטות וההדבקה של הנגיף. הנתונים על אודות אתרי החשיפה
20 בהם שהו חולים מאומתים נשמרים לתקופה של 14 ימים בלבד, ולאחר מכן נמחקים.
21 לטענת הנתבעת, אין בידה כל מידע לגבי הפרסום, שכן חלף זמן רב מהגשת התביעה עד

בית משפט לתביעות קטנות באשדוד

ת"ק 28116-09-21 רוזנוביץ נ' משרד הבריאות/המשרד הראשי

תיק חיצוני:

1 להמצאתה לנתבעת, כמו גם ממועד החקירה האפידמיולוגית. אף לא פורסם שמו של
2 התובע או כל פרט מזהה אחר הנוגע אליו. אף אם אכן פורסם המידע לו טוען התובע, אין
3 בכך כל פגיעה בפרטיותו; לא פורסם מצבו הבריאותי ואין המדובר בפרסום אסור כדין.
4 פרסום פרטים לגבי שהייתו של מאומת לקורונה במקום ציבורי קריטי ליכולת לאבחן מי
5 בא עמו במגע הדוק, והפרסום פורסם באופן מאוזן מבלי לחשוף את זהות החולה.
6
7 4. לחילופין טענה הנתבעת כי הפרסום מוגן מכוח סעיף 18 לחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-
8 1981 (להלן: "חוק הגנת הפרטיות"), והנתבעת חוסה תחת ההגנות הקבועות בחוק זה.
9 המדובר בפעולה שהנתבעת הייתה חייבת, ולמצער רשאית לעשות. עוד טענה הנתבעת כי
10 התובע לא הוכיח כל נזק שנגרם לו מהפרסום.
11
12 5. התובע טען בתשובתו לכתב ההגנה, כי אינו מלין על אופן טיפולה של הנתבעת במגפת
13 הקורונה, אלא טוען כנגד תוכן הפרסום שפורסם לגביו, בו צוין באופן חריג עיסוקו של
14 המאומת, וכאשר במסעדה היה רק תקליטן אחד לאורך כל הערב. היה די לנתבעת לו הייתה
15 מציינת כי שהה חולה מאומת במסעדה עם טווח השעות ללא מתן מידע על עיסוקו, כפי
16 שפרסמה בפרסומים אחרים. עוד טען התובע כי בזמן אמת התקשר למוקד של הנתבעת
17 וביקש לתקן את הפרסום כך שיוסר הפרט המזהה, ולטענתו הנציג ששוחח עמו אישר
18 שהדבר חריג ועלול לפגוע בפרנסתו, והבטיח שמנהל יחזור אליו, אולם זאת לא קרה. לטענת
19 התובע, הוא ביצע שיחה נוספת וכן פנה לנתבעת באמצעות דוא"ל וביקש להסיר את החלק
20 המזהה בפרסום, ולא נעשה דבר. כראיה לכך שהמדובר בפרט מזהה, מיד לאחר הפרסום
21 של הנתבעת פנתה אליו מנהלת המשמרת של המסעדה בעניין. התובע טען כי שיתף פעולה
22 עם החקירה האפידמיולוגית באופן מלא מתוך הבנת החשיבות במלחמה בוירוס הקורונה,
23 ולא ציפה כי נוסח הפרסום יהיה כזה שניתן לזהותו ויפגע בו. התובע צירף להתייחסותו את
24 צילום הפרסום כפי שפורסם באתר הנתבעת, נוסח פרסום ההודעה כפי שהופצה דאך
25 אפליקציית WhatsApp, ואת הדוא"ל ששלח לנתבעת בבקשה להסרת הפרט המזהה
26 אודותיו.

דין והכרעה

27
28
29 6. ייאמר כבר עתה כי לאחר שנתתי דעתי לטענות הצדדים, הגם שמצאתי כי מדובר בפרסום
30 שיש בו פגיעה בפרטיות התובע, אין בידי לקבל את התביעה.
31
32
33
34

בית משפט לתביעות קטנות באשדוד

ת"ק 21-09-28116 רוזנוביץ נ' משרד הבריאות/המשרד הראשי

תיק חיצוני:

טענה מקדמית - הסמכות העניינית

1

2

3 7. כידוע, המבחן הקובע לשאלת סמכות בית המשפט לדון בתובענה הינו מבחן הסעד.
 4 בענייננו, הסעד לו עותר התובע הוא סעד כספי, וסכום התביעה מצוי בסמכות בית המשפט
 5 לתביעות קטנות. על פי הפסיקה, גם כאשר מדובר בתביעה לסעד כספי יש להבחין בין
 6 תקיפה ישירה של החלטה המנהלית, שאותה יש לבצע בערכאה מנהלית, לבין תקיפה
 7 עקיפה, היכולה להיעשות בבית משפט אזרחי. המבחן המהותי הינו מבחן הסעד – כאשר
 8 הסעד המבוקש הינו סעד כספי, ככלל, הסמכות הינה לבית המשפט האזרחי, בעוד שכאשר
 9 מדובר בביטול או שינוי החלטה שנתקבלה על ידי רשות מקומית, בהעדר הסדר מיוחד, יש
 10 להגיש התביעה לבית המשפט לעניינים מנהליים (ראו למשל: רע"א 88/17 גולן נגד ראש
 11 עיריית תל אביב יפו – רון חולדאי (פורסם בנבו, 9.5.18); רע"א 6590/05 עיריית אשדוד נ'
 12 שמעון צרפתי בע"מ (פורסם בנבו 19.09.2005)).

13

14 8. מבחן נוסף שהותווה בפסיקה לשם הבחנה בין תקיפה ישירה של החלטה המנהלית, לבין
 15 תקיפה עקיפה, הינה האם מדובר במעשה עשוי, אם לאו. בהקשר זה נקבע, כי הגשת
 16 התביעה לבית המשפט האזרחי ראוי שתיעשה, ככלל, "כסעד משלים, כאשר נוצר מעשה
 17 עשוי" והתגבש נזק שאינו ניתן עוד לתיקון באמצעות דרך המלך של ציווי" (רע"א
 18 2063/16 גליק נ' משטרת ישראל (פורסם בנבו, 19.01.2017), בפסקה 12 לפסק דינו של כב'
 19 השופט עמית; להלן: "פס"ד גליק").

20

21 9. בהקשר זה נאמר בפסיקה, כי: "לעיתים, מעשה שלטוני עלול לגרום לאדם נזק. אין חולק
 22 כי אם קיימת עילת תביעה, זכותו של אדם שנגרם לו נזק כתוצאה ממעשה שלטוני, לזכות
 23 בפיצוי. וכן, אין חולק כי בית המשפט לעניינים מנהליים מוסמך לדון בתובענות כספיות
 24 בגין מעשה מנהלי, כאמור בסעיף 5 (3) לחוק בתי משפט לעניינים מנהליים תש"ס 2000,
 25 אך ורק לגבי הנושאים שהוגדרו בתוספת השלישית (מכרזים ותובענות ייצוגיות). יוצא
 26 אפוא, שבשאר המקרים של מעשה שלטוני שגרם נזק לאדם, על האדם הנפגע לפנות
 27 בהליך של תביעה אזרחית" (ת"ק (ת"א) 51600-10-19 פלונית נ' משרד הבריאות (פורסם
 28 בנבו, 2.8.20)). כן הוטעם באותו עניין, כי "במסגרת ההכרעה בהליך האזרחי, על בית
 29 המשפט להביא בחשבון את כלל השיקולים להתערבות בהחלטות שלטוניות, כגון מידת
 30 ההתערבות המצומצמת של בתי משפט בהחלטות מנהליות, כל עוד הן מצויות במתחם
 31 הסבירות".

32

בית משפט לתביעות קטנות באשדוד

ת"ק 21-09-28116 רוזנוביץ נ' משרד הבריאות/המשרד הראשי

תיק חיצוני:

10. בענייננו, עותר התובע לפיצוי כספי בגין פרסום פרטים באתר משרד הבריאות שיש בהם, לטענתו, כדי לפגוע בפרטיותו. אין מחלוקת, והתובע כלל לא חולק על כך, שהנתבעת, באמצעות משרד הבריאות, רשאית לנהל חקירות אפידמיולוגיות, וכי מחובתה לשמור על בריאות הציבור, וליידע את הציבור ולהתריע בדבר חשיפה לחולה מאומת לקורונה, על מנת לבלום את המגפה, המעוגנת בסעיף 20'ח' לפקודה. התובע אף לא טוען כנגד מדיניות כללית או רוחבית של משרד הבריאות בעניין הפרסומים באתר האינטרנט של המשרד, ואין מדובר, כטענת הנתבעת, בתקיפה של מדיניות המשרד בדבר יידוע הציבור, או בעניין הנוגע לליבת שיקול הדעת המקצועי של הגורמים הרלוונטיים במשרד הבריאות. משכך, גם אין מדובר בנסיבות הדומות לפסק הדין בת"א 6777-09-20 (שלום בת ים) **פלוני נ' בית חולים שיקומי רעות** (19.6.22), אליו הפנתה הנתבעת. המחלוקת בענייננו מצומצמת לתוכן הפרסום הספציפי שפורסם בענייננו של התובע דן, בו על פי הנטען נכללו פרטים שיש בהם כדי לזהות את התובע ולפגוע בפרטיותו בחשיפת זהותו כחולה מאומת לקורונה. התובע פנה לנתבעת וביקש הסרת הפרסום בעניינו מהאתר, כך שמיצה את אפיק הפנייה לרשות המנהלית, ומשעה שבהתאם לנהלים הוסר הפרסום לאחר 14 יום מהאתר, מדובר במעשה עשוי.

11. לפיכך, אין מדובר בתקיפה ישירה של ההחלטה המנהלית, והתביעה מצויה בתחום סמכותו העניינית של בית משפט זה.

טענת הנתבעת לפטור מאחריות בשל חוק הנזיקים האזרחיים

12. הנתבעת טענה בכתב הגנתה כי חלה עליה חסינות לפי סעיף 3 לחוק הנזיקים האזרחיים (אחריות המדינה), תשי"ב-1952 (להלן: "**חוק הנזיקים האזרחיים**"), הקובע כי "**אין המדינה אחראית בנזיקים על מעשה שנעשה בתחום הרשאה חוקית, מתוך אמונה סבירה ובתום לב בקיומה של הרשאה חוקית; אולם אחראית היא על רשלנות שבמעשה.**" בסיכומיה טענה, כי לאור הוראות חוק הנזיקים האזרחיים, לא ניתן לחייב המדינה אלא ברשלנות, והתובע לא טען לרשלנות בפרסום המידע.

13. אינני סבורה כי המדינה פטורה מאחריות בענייננו בשל הוראות חוק הנזיקים האזרחיים. ראשית יוזכר כי מדובר בתביעה קטנה, בה התובע, אדם מהשורה, אינו מיוצג. התובע טען בכתב תביעתו במפורש כי הפרסום באופן בו נעשה תוך אזכור היות דיגיטי מאומת במסעדה, פגע בפרטיותו. במסמך התשובה שהגיש טען כי מדובר בציון חריג במה עסק המאומת, וכי בפרסומים אחרים לא צוינו פרטים נוספים על המאומת באופן שניתן היה לזהותו, וכי די

בית משפט לתביעות קטנות באשדוד

ת"ק 28116-09-21 רוזנוביץ נ' משרד הבריאות/המשרד הראשי

תיק חיצוני:

1 היה לציין כי שהה מאומת לקורונה במסעדה במועד הרלוונטי, תוך ציון טווח השעות, כדי
2 למלא את תכלית הפרסום. גם אם לא נקב התובע בעילה המפורשת של הפרת חובה חקוקה
3 או רשלנות, די, בנסיבות, בעצם העלאת מכלול הטענות, ואין בעצם אזכור העילה המפורשת
4 כדי לשלול התביעה נגד המדינה.
5
6 14. בהקשר זה יודגש כי בתי המשפט כבר דנו בתביעות נגד המדינה בעילה של הפרת חוק הגנת
7 הפרטיות, חלקן אף התקבלו (ראו למשל: ת"א (שלום חי) 49918-09-20 **תושיה נ' מדינת**
8 **ישראל** (פורסם בנבו, 18.01.2022); ת"א (שלום ירושלים) 57301-12-19 **פלונים נ' מדינת**
9 **ישראל** (פורסם בנבו, 7.4.22)). גם בפסיקת בית המשפט העליון, קיימת התייחסות לעניין
10 זה (ראו בעניין פס"ד גליק).
11

תוכן הפרסום והאם נפגעה פרטיותו של התובע בעקבותיו

12
13
14 15. ראשית יוער כי אומנם התובע לא צירף לכתב התביעה את הפרסום בו עסקין ואת הודעת
15 הדוא"ל ששלח לנתבעת, ואולם אלו צורפו לתשובתו לכתב ההגנה, לטענתו בשל קושי טכני
16 בעת ההגשה במערכת המקוונת. הנתבעת, שעמדה לה האפשרות להתייחס לכך בדיון, לא
17 חלקה על עצם הפרסום ומשלוח הודעת הדוא"ל על ידי התובע למשרד הבריאות לאחר
18 הפרסום.

19
20 16. על פי הפרסומים שהוצגו, הנתבעת פרסמה באתר משרד הבריאות כי שהה חולה מאומת
21 שעבד ביום 23.7.21 בין השעות 20:00 – 23:59 **בתור "דיג'יי" בפאב "כולנו" באשקלון**.
22 בהודעה שנשלחה באפליקציית WhatsApp שתצלומה הוגש, צוין **"23/07 יום שישי,**
23 **20:00 – 23:59 : פאב כולנו עבד בתור די גי במח"ל 1, אשקלון"**.

24
25 17. אין, כאמור, חולק לעניין חובתה הכללית של המדינה לפקח ולהתריע בדבר חשיפה לחולה
26 מאומת לקורונה. השאלה הנשאלת הינה האם בציון הפרסום כי החולה המאומת שנמצא
27 במסעדת כולנו באשקלון במועד הנקוב הוא "דיג'יי", פגעה הנתבעת בפרטיותו של התובע.

28
29 18. סעיף 2(11) לחוק הגנת הפרטיות, קובע כי :

30
31 **"(2) פגיעה בפרטיות היא אחת מאלה :**

32 **(11) פרסומו של ענין הנוגע לצנעת חייו האישיים של אדם, לרבות עברו**
33 **המיני, או למצב בריאותו, או להתנהגותו ברשות היחיד"**.

34
35 19. הפרסומים נשוא התביעה עניינם בפרסומים אודות חולה מאומת לקורונה. מכאן, ברי כי
36 עניינם במצבו הרפואי של אדם. טענת הנתבעת בהקשר זה הינה כי אין מדובר בפרסום על

בית משפט לתביעות קטנות באשדוד

ת"ק 21-09-28116 רוזנוביץ נ' משרד הבריאות/המשרד הראשי

תיק חיצוני:

- 1 פי חוק הגנת הפרטיות, שכן לא פורסמו שמו ופרטיו האישיים של התובע, וכל שיש בפרסום
2 הוא דבר חשיפה למאומת לקורונה במיקום ובזמן מסוים.
3
- 4 20. אין בידי לקבל טענת הנתבעת. בפרסומי הנתבעת הופץ כי הדיגיטי ששהה במסעדת כולנו
5 באשקלון במועד הנקוב בהודעות הינו חולה מאומת לקורונה. התובע העיד כי הוא היה
6 התקליטן היחיד במקום, וטענה זו לא נסתרה. עוד סמוך לאחר הפרסומים, כשפנה התובע
7 למשרד הבריאות בדרישה למחוק את המילים "עבד כדיגיטי" מהפרסומים, הלך התובע על
8 כך שישנו די גייה אחד במסעדה, והפרסום מצביע בבירור על מי החולה המאומת, ואף ציין
9 כי עקב הפרסומים "לקוחות המסעדה והמלצרים התחילו להתלחשש מי הדיגיטי החולה
10 שעבד באותו היום וכמובן שהגיעו אלי". בחקירתו העיד התובע כי המנהלת שלו התקשרה
11 אליו וידעה שמדובר בו, וכי הפרסום הגיע אליו בדרך עקיפה לאחר החשיפה של הנתבעת
12 (עמ' 3, שו' 14, 35). התובע אף העיד כי ערב לפני האירוע פורסם, לרבות ברשתות החברתיות
13 – הפייסבוק והאינסטגרם, של המסעדה, כי הוא עומד להופיע במסעדה, ובעקבות כך הגיע
14 למסעדה קהל רב של כ- 250 איש (עמ' 2, שו' 34-35; עמ' 3, שו' 29-30). הגם שהתובע לא
15 הביא לעדות את המנהלת או את הפרסומים המקדימים אודות האירוע שהזכיר, משעה
16 שטענתו שהיה הדיגיטי היחיד שעבד במקום באותו מועד לא נסתרה, ברי כי ניתן היה
17 לזהותו בנקל, כך שכל האנשים שידעו שהוא עבד כדיגיטי במסעדת כולנו במועד הרלוונטי,
18 ידעו בעקבות הפרסומים שנעשו על ידי הנתבעת שהוא החולה שדווח כמי שנמצא מאומת
19 לקורונה במקום.
20
- 21 21. לאור האמור, מצאתי כי מדובר בענייננו בפרסום אודות מצבו הרפואי של אדם, שיש בו
22 משום פגיעה בפרטיות לפי סעיף 2(11) לחוק הגנת הפרטיות.
23
- 24 האם עומדות לנתבעת ההגנות הקבועות בחוק הגנת הפרטיות?
- 25
- 26 22. ההגנות אשר לטענת הנתבעת מתקיימות לגביה, קבועות בסעיף 18 לחוק הגנת הפרטיות,
27 כדלקמן:
28
- 29 (18) "במשפט פלילי או אזרחי בשל פגיעה בפרטיות תהא זו הגנה טובה אם נתקיימה
30 אחת מאלה:
31 (1) הפגיעה נעשתה בדרך של פרסום שהוא מוגן לפי סעיף 13 לחוק איסור לשון
32 הרע, התשכ"ה-1965;
33 (2) הנתבע או הנאשם עשה את הפגיעה בתום לב באחת הנסיבות האלה:
34 (א) הוא לא ידע ולא היה עליו לדעת על אפשרות הפגיעה בפרטיות;

בית משפט לתביעות קטנות באשדוד

ת"ק 28116-09-21 רוזנוביץ נ' משרד הבריאות/המשרד הראשי

תיק חיצוני:

1 (ב) הפגיעה נעשתה בנסיבות שבהן היתה מוטלת על הפוגע חובה חוקית,
2 מוסרית, חברתית או מקצועית לעשותה;

3 ...
4 (3) בפגיעה היה ענין ציבורי המצדיק אותה בנסיבות הענין, ובלבד שאם היתה
5 הפגיעה בדרך של פרסום – הפרסום לא היה כוזב".
6

7 23. לעניין ההגנות הקבועות בסעיף 18(א)-ו(ב) לחוק הגנת הפרטיות ולתום ליבה של
8 הנתבעת, מהעתק הודעת הדוא"ל שהגיש התובע, עולה כי ביום 1.8.21 פנה התובע לנתבעת
9 וציין כי יום לאחר החקירה האפידמיולוגית הוא גילה שמופיע באתר הנתבעת כי שהה חולה
10 קורונה "שעבד כדיגיי במסעדת כולנו אשקלון". התובע הלן בהודעת הדוא"ל שהפרסום
11 מצביע בבירור על זהות החולה המאומת משום שישנו "דיגיי" אחד במסעדה, ועקב זאת
12 לקוחות המסעדה והמלצרים התחילו להתלחשש בנוגע לזהות המאומת שעבד באותו היום
13 והגיעו אליו. לפיכך ביקש התובע מהנתבעת להסיר את צמד המילים שהתייחסו לעיסוקו.
14 בחקירתו העיד התובע כי אמנם לא כתב לנתבעת בדוא"ל שפנה גם טלפונית קודם לכן,
15 אולם נתן הזדמנות שהעניין ייפתר בטלפון, משום שהנציגים הסכימו אתו שמדובר באירוע
16 חריג, ואמרו לו שהם יבקשו מהמנהל לחזור אליו (עמ' 4, שו' 22-23).

17
18 24. גם במצב שבו, כטענת הנתבעת, הפרסומים באתר משרד הבריאות נמחקים לאחר 14 ימים,
19 וגם אם, כטענתה, אין ראיות לטענת התובע שפנה אליה טלפונית קודם למשלוח הודעת
20 הדוא"ל, אין חולק כי הנתבעת ידעה על כך לכל הפחות שבוע לאחר הפרסום מהדוא"ל
21 ששלח לה התובע, ובו דרש להסיר את דבר עיסוקו מהפרסום. במצב דברים זה, חזקה על
22 הנתבעת שידעה על אפשרות הפגיעה בתובע, שהלין על האפשרות לזהותו באופן אישי
23 והפגיעה בו בשל כך. עניין זה משליך הן על שאלת ידיעתה של הנתבעת על אפשרות הפגיעה
24 בפרטיות התובע לעניין סעי' 18(א), הן על תום ליבה בפרסום לאחר שהתקבלה אצלה
25 תלונת התובע בעניין, והתעלמותה מבקשת התובע לתקן את הפרסום כך שלא יפגע
26 בפרטיותו.
27

בית משפט לתביעות קטנות באשדוד

ת"ק 21-09-28116 רוזנוביץ נ' משרד הבריאות/המשרד הראשי

תיק חיצוני:

1
2 25. באשר לסעיף 18(2)(ב), כפי שפורט, אין חולק באשר לחובתה הכללית של הנתבעת להגן על
3 הציבור מפני חשיפה אפשרית לוירוס הקורונה, והתובע אינו טוען כנגד עצם יידוע הציבור
4 בדבר שהיית חולה מאומת במקום מסוים. כידוע, יש לאזן בין זכותו של התובע לפרטיות
5 לבין אינטרס הציבור בשמירה על בריאות האזרחים וקבלת מידע אודות חשיפה אפשרית
6 לחולה מאומת. ואולם בענייננו, לא שוכנעתי כי היתה הצדקה עניינית לפרסום כפי שנעשה,
7 שכאמור יש בו כדי לזהות בנקל את התובע כחולה מאומת ולפגוע בפרטיותו, וניתן היה
8 לשמור על האינטרס הציבורי שבהגנה מפני חשיפה לחולה מאומת לקורונה על ידי אמצעי
9 שפגיעתו פחותה, בדרך של פרסום שאין בו כדי לזהות את התובע באופן בו נעשה. בדיון
10 טענה נציגת הנתבעת שמדובר במסעדה גדולה בה יש שתי קומות ויש רלוונטיות איפה
11 אנשים היו, והאם מדובר בעובד או במלצר, אך אני סבורה שדי בכך שהנתבעת הייתה
12 מפרסמת כי ביום ובמועד הרלוונטיים, שהה חולה מאומת באזור מסוים (כמו למשל, לציין
13 לכל היותר כי החולה שהה בקרבת עמדת הדיגיטי), ללא חשיפת עיסוקו של החולה
14 המאומת, ודאי כאשר מדובר באדם אחד שעסק בכך, כך שניתן לזהותו אישית. נראה שבכך
15 הייתה יוצאת הנתבעת ידי חובתה בשמירה על בריאות הציבור, ללא פגיעה בפרטיותו של
16 התובע, וניתן היה להשיג את מטרת ותכלית הפרסום בפגיעה מידתית ומצומצמת יותר.
17 יוער עוד, כי אין בעצם העניין הציבורי בנושא הפרסום כדי להביא להגנה אוטומטית,
18 ובענייננו לא ניתן לומר שהיה עניין ציבורי בפרסום בדרך בה פורסם. התובע אף העיד
19 שבפרסומים אחרים לא מופיע העיסוק של המאומתים, והנתבעת לא הביאה ראיות
20 הסותרות זאת. התובע גם העיד כי עבד במקום נוסף באותו השבוע כפי שמסר בחקירה
21 האפידמיולוגית, אולם הדבר כלל לא פורסם (עמ' 4, שו' 13-14). כשנשאלה נציגת הנתבעת
22 בדיון האם ניתן לפרסם באתר משרד הבריאות שמו של אדם מאומת לקורונה, לא ידעה
23 ליתן מענה ברור על השאלה (עמ' 1, שו' 9-11).

24
25 26. לעניין ההגנה הקבועה בסעיף 18(3) לחוק הגנת הפרטיות, השאלה שיש לבחון לצורך קיומה
26 של הגנת סעיף זה אינה האם יש לציבור אינטרס במידע, אלא האם יש טעם המצדיק את
27 הפגיעה בפרטיות של אדם על מנת לספק את האינטרס הציבורי (ראו: ע"א 439/88 רשם
28 מאגרי מידע נ' ונטורה, פ"ד מח (3) 808 (1994)). בעניין זה כתב המלומד אורי שנהר בספרו
29 דיני לשון הרע (1997), בין היתר, כי מכוח חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, אין להתיר
30 פגיעה העולה על הנדרש לשם השגת התכלית של הבאת פרסום מסוים לידיעת הציבור, וכי
31 יש לשקול בין היתר, האם יש צורך בפרסום שמו או פרטים אחרים המזהים של אדם,
32 לצורך הגשמת מטרות הפרסום, וכן יש לשקול אם היקף הפרסום הנדרש הוא נרחב או
33 שמה ניתן להסתפק בפרסום צר יותר לשם השגת תכלית הפרסום (שם, בעמ' 230). כאמור,

בית משפט לתביעות קטנות באשדוד

ת"ק 21-09-28116 רוזנוביץ נ' משרד הבריאות/המשרד הראשי

תיק חיצוני:

- 1 בענייננו יכולה הייתה הנתבעת להימנע מלציין כי החולה המאומת הוא הדיגיטי ששהה
2 במקום, ולציין רק את המיקום בו שהה על מנת להגשים את תכלית הפרסום.
3
4 27. יחד עם זאת, מצאתי כי טענת הנתבעת לפיה עומדת לה הגנה מכח סעיף 18(1) לחוק הגנת
5 הפרטיות, בדין יסודה.
6
7 28. הנתבעת טוענת כי סעיף 18(1) מעניק הגנה מוחלטת לכל פרסום שנעשה על ידי בעל תפקיד
8 שלטוני במסגרת מילוי תפקידו, וכי הפרסום נעשה על מנת לצמצם את התפשטות וירוס
9 הקורונה, ולפיכך מדובר בפעולה שהייתה המדינה חייבת לעשות על פי הדין, ולכל הפחות
10 היתה רשאית לעשות.
11
12 29. סעיף 13 לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 (להלן: "חוק איסור לשון הרע"), אליו
13 מפנה סעיף 18(1) לחוק הגנת הפרטיות, קובע, בין היתר, כי:
14
15 "13. לא ישמש עילה למשפט פלילי או אזרחי –
16 (3)פרסום על ידי הממשלה, או חבר ממשלה בתוקף תפקידו, או פרסום על פי
17 הוראת הממשלה או הוראת חבר ממשלה בתוקף תפקידו;
18 (9)פרסום שהמפרסם חייב לעשות על פי דין או על פי הוראה של רשות המוסמכת
19 לכך כדין או שהוא רשאי לעשות על פי היתר של רשות כאמור;"
20
21 30. בפסק דינו של בית המשפט העליון בע"א 844/12 מולקנדוב נ' פורוש (פורסם בנבו,
22 22.02.2017), נדונה תכליתו והיקף ההגנה הניתנת לפרסום הבא בגדר סעיף 13 לחוק לשון
23 הרע. בעניין זה נקבע, כי:
24 "מכיוון שסעיף זה מעניק הגנה מוחלטת למפרסם לשון הרע, אף אם
25 הדברים שנאמרו הם שקריים (להבדיל מההגנה הקבועה בסעיף 14
26 לחוק) ואף אם נאמרו בזדון (להבדיל מההגנות הקבועות בסעיף 15 לחוק),
27 הרי שהאיזון בין האינטרס הציבורי המגולם בסעיף לבין הפגיעה
28 הנגרמת למושא הפרסום, מחייב פרשנות דווקנית לסעיף [ע"א 211/82
29 ננס נ' פלורו, פ"ד מ(1) 210, 215 (1986) (להלן: עניין ננס)].
30 תכליתו של סעיף 13 הוסברה כהענקת "זכייה מוחלטת לפרסומים,
31 הנוגעים לתחום תפקידם של ממלאי תפקידים רשמיים ושל רשויות
32 רשמיות" (עניין ננס, עמ' 215). ההגנה נועדה לאפשר לאותם בעלי
33 תפקידים לבצע את הפרסומים הנדרשים לצורך פעילותם באופן המיטבי
34 הנדרש לצורך ביצוע התפקיד, ללא מורא מתביעות אישיות בגין לשון
35 הרע; זאת, מתוך הנחה כי עצם ההתמודדות עם תביעות כאמור עלולה
36 להרתיע את בעל התפקיד ולהפריע לו בביצוע תפקידו. הרציונל הספציפי
37 של תת-סעיף (9) הוא לאפשר לרשויות הרשמיות של המדינה לפעול,
38 במסגרת סמכויותיהן כדין, מבלי לחשוש כי תהיינה מאוימות מפני
39 תוצאות משפטיות בשל התבטאויות הקשורות בתפקידן... החסינות
40 המוחלטת שמקנה הסעיף מוצדקת אך ורק משום שמדובר בפרסום
41 שחייב להיעשות על פי דין או שהמפרסם רשאי היה לעשות אותו על פי
42 דין (בהוראה של רשות מוסמכת)".

בית משפט לתביעות קטנות באשדוד

ת"ק 21-09-28116 רוזנוביץ נ' משרד הבריאות/המשרד הראשי

תיק חיצוני:

1 (שם, בפסקאות 51-52 לפסק דינו של כב' השופט דנציגר).

2

3 31. בענייננו, מחלת הקורונה הוכרזה על ידי שר הבריאות לפי סעיף 20 לפקודה כמחלה
4 מידבקת מסוכנת וקיימת בעטייה סכנה חמורה לבריאות הציבור. בסעיף 20 לח' לפקודה,
5 המסדיר סמכות לדרישת מידע לשם חקירה אפידימיולוגית, נקבע כי לשם ביצוע חקירה
6 אפידימיולוגית רשאי חוקר אפידימיולוגי לדרוש מכל אדם למסור לו מידע, לרבות מידע
7 מזהה, וכן למסור ידיעה, רשימת עובדים או רשימת שוהים במקום, כדי לסייע באיתור
8 מקום או זמן שבו שהה חולה בקורונה בתקופה הנוגעת לחקירה, ובאיתור מי שבא במגע
9 קרוב עם חולה לשם צמצום התפשטות נגיף הקורונה (סעיף א)).

10

11 32. בסעיף 20 ח(ו) לפקודה נקבע, כי "מידע שהתקבל לפי סעיף זה יישמר במערכות המידע של
12 משרד הבריאות בלבד, ולא ייעשה בו שימוש אלא כדי לסייע באיתור מקום או זמן שבו
13 שהה חולה ובאיתור מי שבא במגע קרוב עם חולה לשם צמצום התפשטות נגיף הקורונה."
14 אין חולק כי המידע אודות מקום שהייתו של התובע ועיסוקו בעת האירוע כדיגיי נמסר על
15 ידו במסגרת חקירה אפידימיולוגית, שנעשתה מכח הרשאה חוקית בפקודה. אף אין חולק
16 כי פרסום המידע באתר משרד הבריאות ובמסרונים נעשה כדי לסייע באיתור מי שבא
17 במגע קרוב עם התובע לשם צמצום התפשטות וירוס הקורונה, סמכות המוקנית לנתבעת
18 מכח הפקודה. בנסיבות אלו, מדובר בפעולה שנעשתה על ידי הנתבעת מכח הרשאה בדין,
19 ועל כן חוסה תחת ההגנה המוענקת למדינה מכח סעיף 13 לחוק לשון הרע, וסעיף 18(1)
20 לחוק הגנת הפרטיות.

21

22 33. על פי הפסיקה, משעה שהפרסום חוסה תחת הגנת סעיף 13 לחוק לשון הרע, אין בית
23 המשפט נדרש לתוכן הפרסום, או לשאלה האם ניתן היה להשיג את מטרת הפרסום בדרך
24 שפגיעתו פחותה. בהקשר זה נקבע בפס"ד מולקנדוב שלעיל, כי:

25

26 **"המחוקק קבע הגנה מוחלטת, אשר תחול ללא סייג בהתקיים הנסיבות**
27 **המפורטות בסעיף. משעה שהפרסום נאמר בנסיבות הקבועות בסעיף**
28 **המשנה הרלוונטי, הרי שאין מקום לבחון את תוכן הדברים, את היסוד**
29 **הנפשי או כל נסיבה אחרת שהיא חיצונית ללשון הסעיף. כמובן, על מנת**
30 **שתחול ההגנה המוחלטת, יש לבחון באופן דווקני ומוקפד את התקיימות**
31 **הנסיבות הקבועות בסעיף הרלוונטי. לפיכך, לענייננו, לא די בכך**
32 **שהפרסום נעשה מכוח הוראה של הנחייה של רשות מוסמכת, אלא**
33 **נדרש להראות כי מדובר בהפעלת סמכות "כדין" של רשות מוסמכת..."**
34 **(שם, בפסקה 54; ההדגשות אינן במקור).**

35

36 ראו גם הדברים שציינה כב' הנשיאה חיות בפסק דינה באותו עניין:

37

38 **"לא אכחד כי השאלה האם ראוי ליתן חסינות מוחלטת ללא סייג לדברים**
שנאמרים על ידי אדם ה"רשאי לעשות" כן על פי היתר של רשות

בית משפט לתביעות קטנות באשדוד

ת"ק 28116-09-21 רוזנוביץ נ' משרד הבריאות/המשרד הראשי

תיק חיצוני:

1 מוסמכת, היא שאלה נכבדה וניתן להעלות על הדעת מקרים – בלא שיובן
 2 מדבריי כי המקרה שבפנינו נמנה עם מקרים אלה - אשר בהם לא יהיה
 3 זה ראוי ליתן חסינות כזו. כך למשל כאשר הפרסום נעשה בהרשאה אך
 4 שלא לצורך, בחוסר תום לב או בזדון ממש. אך בין אם ההסדר הנורמטיבי
 5 הקיים רצוי ובין אם לאו, ככל שקמה למשיבים חסינות מוחלטת לפי
 6 סעיף 13(9) לחוק – ואני שותפה לעמדתו של חברי השופט דנציגר כי זו
 7 אכן קמה במקרה דנן - דין הערעור להידחות מטעם זה".
 8 (שם, בפסקה 4).

9
10 34. לאור האמור, קמה לנתבעת הגנת סעיף 18(1) בחוק הגנת הפרטיות.

11 סוף דבר

12
13 35. התביעה נדחית.
14
15

16 36. בנסיבות, ולאור הקביעות כי מדובר בפרסום שיש בו משום פגיעה בפרטיות התובע, איני
17 עושה צו להוצאות.

18
19
20 המזכירות תמציא העתק פסק דין לצדדים.

21
22 ניתן היום, י"ח אב תשפ"ב, 15 אוגוסט 2022, בהעדר הצדדים.
23

24
25

רוני סלע, שופטת

